

założenia parkowego. Pozostałe klasy wiekowe są znacznie częściej reprezentowane, ale można zauważyć stosunkowo zrównoważony udział drzew w poszczególnych klasach.

3.3. Runo i warstwa krzewów

Runo w parku jest ubogie. Przeważają samosiewy klonu polnego i zwyczajnego, jesionu, głogu i wiazu. Z roślin zielnych występują tu najczęściej: podagrycznik zwyczajny, mniszek lekarski, fiołki, glistnik jaskółcze ziele, jasnota. W miejscach prześwietlonych, rosną trawy, zajmujące nawet do 70% pokrycia. W kilku miejscach płoży się bluszcz, całkowicie pokrywając ziemię i tworząc przepiękny „dywan”. Największą powierzchnię zajmuje w środkowej części parku, w północno i południowo-wschodniej części.

Krzewy są tu bardzo słabo reprezentowane. Występuje tu jedynie pojedynczy krzew klonu tatarskiego (przy południowej granicy parku) oraz formowany żywopłot z wiazu szypułkowego biegnący granicą parku przy drodze asfaltowej.

4. Wnioski

- a) Pomimo zaniedbania parku, zarośnięcia i zaniku polan widokowych, park posiada jeszcze znaczne walory kompozycyjne i użytkowe, możliwe do odtworzenia i ochrony.
- b) Park wymaga pilnych prac porządkowych mających na celu przywrócenie w znacznej części pierwotnego układu, w tym przede wszystkim:
 - usunięcie drzew chorych, uszkodzonych, obumarłych i zagrażających bezpieczeństwu,
 - usunięcie części drzew przypadkowo wprowadzonych i samosiewów na polanach widokowych oraz przerzedzenie drzewostanu ogółem, przede wszystkim z samosiewów
- c) Konieczna pielęgnacja drzew – cięcia pielęgnacyjne, sanitarne i techniczne, usunięcie posuszu z koron, skrócenie konarów
- d) Wprowadzenie i odtworzenie zieleni niskiej i krzewów, przede wszystkim na polanach widokowych oraz trawników.